

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120213172
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120213172.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochta v spore žalobkyne: V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX/XX, XXX XX G., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenej: AK Antol, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 546/14, 902 01 Pezinok, IČO: 47 257 024, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/206/2020-33 zo dňa 16.06.2021 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku I. a III.

Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o nich rozhodne uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala primeraného finančného zadostučinenia vo výške 600 eur s poukazom na konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28C/258/2015 o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, v ktorom bola žalobkyňa úspešná a rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 12Co/11/2020 zo dňa 18.06.2020.

3. Prvoinštančný súd rozhodol o žalobe citujúc ust. §§ 1, 2 písm. a), 3 ods. 3 a 5 z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a po vykonanom dokazovaní skonštatoval, že žalobný návrh žalobkyne je dôvodným. Žalobkyňa úspešným uplatnením nároku v pôvodnom konaní, vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 28C/258/2015, splnila zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia, a to v znení zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Súd sumu vo výške 100 eur priznanú žalobkyni titulom primeraného finančného zadostučinenia považoval v uvedenom rozsahu za dôvodnú. Uviedol, že cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia súd prvej inštancie priznanú sumu 100 eur považoval za primeranú za

stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobkyni ako spotrebiteľke nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľky. Poukázal na konanie sp. zn. 28C/258/2015, v ktorom sa žalobkyňa úspešne domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Súd pri rozhodovaní o nároku žalobkyne na priznané primerané finančné zadosťučinenie vzal zreteľ to, že aj žalobkyňa porušila svoje povinnosti voči žalovanému, keď mu nezaplatila ani istinu poskytnutého úveru. Za týchto okolností súd považoval za rozporné s dobrými mravmi a princípom slušnosti a zároveň spravodlivosti priznať jej primerané finančné zadosťučinenie v žiadanej výške 600 eur. Súd priznanú sumu považoval v celom rozsahu za dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v takejto výške a v prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobkyne ako nedôvodný zamietnutý.

4. S námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v tomto spore sa súd prvej inštancie nestotožnil. Konštatoval, že súdu bola predložená Zmluva o postúpení pohľadávok č. X/XXXX zo dňa 15.12.2010 uzatvorená medzi žalovaným a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, avšak táto sa týka postúpenia dlhov, ktoré eviduje postupca voči svojim dlžníkom po dobu viac ako 90 dní. V spore pod sp. zn. 28C/258/2015 sa žalobkyňa úspešne domohla svojho práva voči žalovanému, jeho pasívna vecná legitímácia sa tak odvodzuje od pôvodného konania a je pre súd daná.

5. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 v spojení s § 262 CSP s poukazom na čl. 3 ods. 1 a 2 CSP. Konštatoval, že výška nároku závisela od úvahy aúsu, preto bola žalobkyňa úspešná čo do základu nároku, a preto jej bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Proti uvedenému rozsudku vo výroku I. a III. v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodňoval ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. V odvolaní tvrdil, že dostatočne preukázal, že na strane žalobkyne nevznikol nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko žalobkyňa pohľadávku zo zmluvy o úvere splatila len čiastočne. Dostala sa do omeškania s úhradou svojej pohľadávky a nesplatila sumu, ktorú jej žalovaný požičal. Uviedol, že účelom možnosti spotrebiteľa domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia podľa ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je, aby dodávateľa nepokračoval v nečestných praktikách. Podmienkou uplatnenia nároku na finančné zadosťučinenie je skoršie uplatnenie nároku a osoba, ktorá za porušenie spotrebiteľovho práva zodpovedá. Poukázal na Ústavným súdom SR viackrát opakovanú povinnosť súdov rozhodovať v obdobných veciach rovnako a zachovávať právnu istotu a predvídateľnosť práva, pričom, ak sa súd odkloní od rozhodnutia v obdobnej veci, musí tento odklon dostatočne odôvodniť. Žalovaný tvrdil, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie je potrebné posudzovať v širších súvislostiach v súlade s jeho účelom, čo sa v predmetnej veci podľa názoru žalovaného nestalo. Priznanie akéhokoľvek finančného zadosťučinenia žalobkyni v danej veci odporuje účelu tohto inštitútu a je nespravodlivé vo vzťahu k žalovanému. Priznanie finančného zadosťučinenia je mechanickou aplikáciou právnej normy, pričom sa jedná o zjavné zneužitie práva, ktoré by nemalo požívať právnu ochranu. Žalobkyňa nepreukázala dôvodnosť nároku vzhľadom na tvrdenú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, t.j. účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne.

7. K odvolaniu žalovaného sa žalobkyňa vyjadrila tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa atribúty jasnosti, stručnosti a zrozumiteľnosti odôvodnenia. Súd sa jednoznačne vysporiadal so všetkými námietkami žalovaného. Argumentáciu žalovaného založenú na poukazaní nedisciplinovanosti žalobkyne opomínajúc vlastné nekalé konanie v rozpore s normami spotrebiteľského práva považuje za absolútne nenáležité. Úspešný výsledok základného konania je právnym dôvodom pre žalobu o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Jedinou podmienkou práva na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je úspech spotrebiteľa v súdnom konaní bez ohľadu na skutočnosť, aké právo spotrebiteľa bolo porušené. Akceptovaním názorov žalovaného by strácal inštitút primeraného finančného zadosťučinenia svoj odradzujúci účel. Primeranosť sumy vo výške 100 eur považuje vzhľadom na postoj žalovaného a množstvo porušení spotrebiteľských noriem za evidentne danú, ak nie podhodnotenú. Princípom a zmyslom konanie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia ja sankcionovať dodávateľa a zadosťučiniť spotrebiteľovi. Je nepochybné, že spotrebiteľ

v základných konaniach pociťuje výrazné stresové vypätie. Dal do pozornosti, že žalovaný sa neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy snažil využiť vo svoj prospech, ale ako vyplynulo zo základného konania, jeho postup nemal oporu v hmotnom práve, hoci už mal skúsenosť a vedomosti z iných súdnych konaní o nesprávnosti svojej argumentácie. Poukázala na skutočnosť, že žalovaný sa nezákonnými zrážkami zo mzdy bezdôvodne obohacoval. K žalovaným uvedenej povinnosti súdov rozhodovať v obdobných veciach rovnako poukázala na rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorými bolo priznané primerané finančné zadostučinenie vo vyšších sumách ako len symbolických. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

8. Žalovaný sa k replike žalobkyne k jeho odvolaniu už nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajskému súdu v Prešove dňa 11.11.2021 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. CSP 2 uvádza, že v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutých výrokov I. a III. rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Len na doplnenie a zdôraznenie správnosti, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza, že napadnutý rozsudok spĺňa zákonné predpoklady riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 CSP. Odvolacia námietka žalovaného, že napadnutý rozsudok nezodpovedá preukázaným skutkovým okolnostiam, preukazujúcich základ nároku je nedôvodná. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca si svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie uplatňuje v súvislosti s konaním Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 28C/258/2015, v ktorom bola úspešná žalobkyňa, keď prvoinštančný súd vyhovel jej žalobe a určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.09.2006 je neplatná. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku jednoznačne vyplýva, že táto Dohoda je neplatná pre rozpor so zákonom. Uvedený inštitút umožňoval dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že nároky boli uplatňované z neprijateľných klauzúl, neplatných právnych úkonov, spôsobujúcich hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa mu podriaďiť bez predchádzajúcej súdne kontroly neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa, preto súd prvej inštancie vyhodnotil Dohodu o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a tým neplatnú podmienku v zmysle § 53 OZ, ktorá nebola individuálne dojednaná. Uvedený rozsudok bol rozsudkom Krajského súdu sp. zn. 12Co/11/2020 zo dňa 18.06.2020 potvrdený.

11. V spotrebiteľských vzťahoch určité povinnosti vznikajú aj dodávateľom. Jednou z týchto povinností je i povinnosť upravená v ustanovení § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vychádzajúc z tohto ustanovenia proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde a toto je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu. V uvedenom konaní tak boli aj podľa názoru odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia.

12. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia, je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadostučinenia je na základe úvahy súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody náležite odôvodnil aj čo sa týka uvedeného, pričom súd druhej inštancie nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy. Aj so závermi súdu prvej inštancie čo do výšky priznaného finančného zadostučinenia sa odvolací súd stotožňuje.

13. Keďže v odvolaní sa namieta nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu

právnou normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

14. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

15. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné, a preto rozsudok v napadnutej časti, j. vo výrokoch I. a III., súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a nasl. CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni bol voči v dovolacom konaní neúspešnému žalovanému priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).